

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ ΣΗΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΣΤΟ ΔΗΜ. ΘΕΑΤΡΟ

Αφιέρωμα στο Μ. Χατζηδάκι

Εμένα με ενδιαφέρει το τραγούδι. Θέλω να φτάσω το τραγούδι - αυτή τη συζευξη μουσικής και ποίησης - σε απόλυτα όρια. Και συγχρόνως η φόρμα του τραγουδιού να φτάσει στην απόλυτη περιεκτικότητα, αλλά και λιτότητα. Με προβληματίζει πάντα η έννοια τραγούδι... Η καταβολή μου είναι το λαϊκό τραγούδι του τόπου μας και η συμφωνική μουσική. Αυτά τα δύο παίζανε τεράστιο ρόλο. Κάπου στο μέσον βρήκα τη χρυσή τομή για να κάνω το τραγούδι που ονειρεύομαι".

Μ' αυτά τα λόγια ο Μάνος Χατζηδάκις αναφέρεται στην καταγωγή της μουσικής του. Στο ίδιο ακριβώς πνεύμα η Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου επιχειρεί ακόμη μια διασταύρωση του ελληνικού έντεχνου τραγουδιού και της Συμφωνικής Ορχήστρας μουσικής, αποκαλύπτοντας κρυμμένες πτυχές των δύο αυτών κόσμων και καταθέτοντας την προσωπική της σφραγίδα στο μουσικό

γίνεσθαι την ημερών μας.

Παρουσιάζει λοιπόν δύο συναυλίες με μουσική και τραγούδια του Μάνου Χατζηδάκι σήμερα και αύριο στο Δημοτικό Θέατρο της πόλης. Σολίστ στις συναυλίες αυτές είναι η Μαρία Φαραντούρη και ο Νίκος Παρθένος, ενώ την ορχήστρα (που πλαισιώνεται από τη Μικτή και Παιδική Χορωδία Δήμου Βόλου) διευθύνει ο Συμεών Κόγκαν.

Πρόκειται για το δεύτερο αφιέρωμα που η Συμφωνική Ορχήστρα Βόλου κάνει σε έλληνα συνθέτη (με πρώτο το αφιέρωμα στο Μίκη Θεοδωράκη στις 27,28/10/96).

Στη συναυλία θα παρουσιαστούν "Το χαμόγελο της Τζοκόντα", "Ο καπετάν Μιχάλης" και αποσπάσματα από τη "Ρωμαϊκή αγορά".

Εισιτήρια θα προπολούνται σήμερα Κυριακή από 11 π.μ. - 1 μ.μ. και 6-9 το βράδυ.

ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΤΟΥ ΜΟΝΤΡΕΑΛ

Έκθεση και παρουσίαση βιβλίου με έργα του ζωγράφου Π. Σουλικιά

Στις 12 Νοεμβρίου έγιναν τα εγκαίνια τιμητικής έκθεσης για τον Π. Σουλικιά στο Μουσείο Καλών Τχνών του Μόντρεαλ. Η έκθεση αυτή συνδυάστηκε με την παρουσίαση του νέου βιβλίου για το ζωγράφο, το οποίο προλογίζει ο τεχνοκρίτης Jean Brouillet. Η δε σύντομη βιογραφία σε βάθος περιέχει παραπομπές στις σπουδαιότερες κριτικές οι οποίες έχουν γραφτεί για το έργο του Π. Σουλικιά από το 1965 ως σήμερα από Καναδούς και Έλληνες γνωστούς τεχνοκρίτες. Σ' αυτή φαίνεται η καλλιτεχνική πορεία του βολιώτη ζωγράφου ο οποίος γεννήθηκε με δυνατές πνευματικές ικανότητες. Μεταξύ αυτών συμπεριλαμβάνονταν δυνατή οπτική αντίληψη συνδυασμένη με γερή μαθηματική σκέψη και φαντασία. Ακόμη καταλαβαίνουμε τα μεγάλα εμπόδια τα οποία έπρεπε να ξεπεράσει ο Π. Σουλικιάς σαν έφηβος και νέος για να κάνει 15 απαραίτητες σπουδές όλων των στοιχείων της ζωγραφικής ώστε ν' αξιοποιήσει τις φυσικές του ικανότητες και κλίσεις για καλλιτεχνική έκφραση.

Το βιβλίο περιέχει δουλειά των τελευταίων 25 χρόνων με γύρω στα 70 έγχρωμα έργα, καθώς και αρκετά μαυρόασπρα σκίτσα του. Με πορτραίτα, γυμνά, νεκρές φύσεις, τοπία, συνθέσεις με ανθρώπους, γίνεται μια πλήρης καλλιτεχνική παρουσίαση του ζωγράφου. Εξίσου αντιπροσωπευτικά ήταν και τα 36 έργα της Έκθεσης. Το περιοδικό του Μουσείου μεταξύ άλλων έγραφε: "Γι' αυτούς που έτυχε να μη γνωρίζουν αρκετά το έργο του Π. Σουλικιά τους περιμένει μεγάλη έκπληξη. Αυτοί δε που

γνωρίζουν το έργο του θα χαρούν ν' απολαύσουν τις νέες του συνθέσεις (Τεύχος Νοεμβρίου - Δεκ. 1996, σελ. 19).

Στα εγκαίνια της Έκθεσης παρευρέθησαν άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών του Μόντρεαλ: ζωγράφοι, συγγραφείς, άνθρωποι της μουσικής, του θεάτρου κ.ά. Παρευρέθηκαν επίσης αντιπρόσωποι της κυβέρνησης του Καναδά, της επαρχιακής κυβέρνησης, του Δήμου του Μόντρεαλ, καθώς και πρόξενοι χωρών, επαγγελματίες και πρόεδροι μεγάλων εταιριών. Όλους αυτούς προσφώνησε ο κ. Απόστολος Κεφάλας. Μεταξύ άλλων ο κ. Κεφάλας μίλησε για την προσφορά του Π. Σουλικιά στην τέχνη και πρόσθεσε ότι η εταιρία η οποία έχει σαν αρχή να υποστηρίζει εξαιρετικά ταλέντα στις τέχνες, αισθάνεται τιμή να είναι ο κύριος χορηγός αυτού του βιβλίου. Εκ μέρους του ζωγράφου μίλησε η κ. Ελένη Σουλικιά η οποία ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκομένους και ιδιαίτερα τους χορηγούς κ. Guy Aubert πρόεδρο της εταιρίας Thiro και τον κ. Α. Κεφάλα πρόεδρο της Εταιρίας ABB οι οποίοι εκτίμησαν το έργο του Π. Σουλικιά και τους βεβαίωσε εκ μέρους του ζωγράφου ότι θα συνεχίσει τον καλλιτεχνικό διάλογο τον οποίο έχει αρχίσει από το 1965 με το κοινό του Κεμπέκ και του Καναδά. Η τέχνη είτε είναι η γλώσσα του Π. Σουλικιά. Μια γλώσσα η οποία είναι παγκόσμια και αγγίζει όλους τους ανθρώπους. Ο ανθρωπιστικός διάλογος ο οποίος γίνεται με τις τέχνες έχει τη δύναμη να ενώνει όλους τους λαούς του κόσμου σε μια ειρηνική συνύπαρξη.